

-অনুমান :- অতি সত্ত্বর লিভিং অত্যাত অত্যর উপরীত ২ত্বার প্রক্রিয়াকে
অনুমান প্রসার করা হয়।

উদাঃ - কুম্ভাস্ত হৃষে কোন পারাত্মক পৌঁছা হৈয়ে অনুমান করা গাধ হয়।
সেখানে কোন আগ্রহ বলছে কাবন আমুর ভূমি যেখানে হৃষ জাহানেই বাস্তু
ত্বপ্রাণ যেখানে হৃষ আকে সেখানে সেখানে বাস্তি আছে, তবি হৃষে
পর্বত হৃষ আছে বল কৃষ্ণ সেখানে বাস্তি আছে,

চার্চ কৃত্তিদাঃ :-

চার্চকাৰা অঠারাদেৱ শৈব-বিবোৰ্তী, চার্চকাৰা ইশ্বৰ আনেন না, দেৱাতিৰিষ্ঠ আমা আনেন না,
পুত্ৰলোক, পুনৰ্হৃষ আনেন না, কৰ্মবাদও বিশ্বাস কৰেন না, চার্চক মতে পত্ৰজটি প্রক্রিয়া
প্রমান, আমুর উক্তি অত্যজ্ঞ যা পাঠ তা জ্ঞ- ক্ষিতি, অস, তেহ ও মুক্তি, সুই চার্চি
তৃতী বা হৃষ উপাদান, অন্যান্য দশনে বোমকে পীকুৰ কৃষ্ণকলেও চার্চক গ্রেমান্ত
শ্রীমত কৃতৰ না, কাবন বোম বা আকাশ প্রত্যক্ষগোচৰ নথি, চার্চকৃত গোলিত হল-
তৃতী চৰ্তুলেও প্রত্যক্ষগোচৰ স্থূল অনুচ্ছাৰ হৃগতে ঘোৰতি বক্ষত উৎপতি উৎপতি পুণ্ডু
ক্ষিতি, অস, তেহ, মুক্তি - প্রথ ধৰ্মী অহাত্মণে স্থূল পৰমান নিষ্ঠা ও অবিনশ্বৰ,
অদৈব মূল্যান্তৰ আছে কিন্তু বিনাশ নৈব।

অবামুৰা অধিবেশনত কৰি, হৃষ-উপাদান সমূহ নিতু নিতু পৰম্পৰ সংস্কৰ
হৃষে কোনকিছুৰ সুতি কৰতে পাবে না, প্ৰথ দৃশ্য প্ৰযোগৰ কেন তেন কৰ্তাৰ
নিষ্ঠুৰন, কিন্তু চার্চকাৰা প্ৰথ অত আনেন না, চার্চক অতি প্ৰাপ্তিৰ নিষ্ঠুৰ হৃগত
কৈচিদিয়েৰ প্ৰক্রিয়া নিয়ামক, বক্ষুৰ পৰম প্ৰেক্ষে বৈচিত্ৰ্যমৰ্পণ হৃগতেৰ উৎপতি,
বক্ষত প্ৰাপ্তিৰ অন্যকোন কাৰ্যকৰন নিষ্ঠা নেই, অখন প্ৰশ্ন হল বক্ষুৰ নিষ্ঠাৰ বলত
কী বোঝাই ? পদাৰ্থসমূহে প্ৰতিনিধিত ক্ষে শকিয় প্ৰকাশ তাৰে চৰকণ
'প্ৰলো'ৰ লেছেন, হৃগতেৰ উৎপতি অনুনিহিত ক্ষে শকিয় নিষ্ঠুৰ হল বক্ষুৰ
নিষ্ঠুৰ, প্ৰথ প্ৰলো নিষ্ঠুৰ- হৃগতেৰ স্থূল পৰমান মেতে বৈচিত্ৰ্যমৰ্পণ হৃগতেৰ
ভোগ টৈতেন্ত্যেৰ উৎপতি হয়, চার্চক মতে বক্ষুৰ পৰম তাৰে অতি প্ৰিনিষ্ঠি গতিপ্ৰস্তুতিৰ কাৰণ
যৈমন - অংগীৰ প্ৰলো উচ্চতা, ছলেৰ পৰম শীতলতা, কৃগতেৰ বৈচিত্ৰ্য বক্ষুৰ পৰম
বৈচিত্ৰ্য থেকে চাহুব হয়, প্ৰথ দৃশ্য ইশ্বৰ বা অচুক্তি. পীকুৰ কৰাৰ কেন প্ৰযোজন
নেই,

চার্চক পৰমবৰবাদৰ দুটি অতৰাদ - চৰমসন্তু ও চৰমসন্তু অতৰাদ,
চৰমসন্তু অতৰাদকে অচুক্তাবাদ কৰা হৈ, সবৰলাখী অবৰবাদী কাৰ্য ও কাৰ্যনৰ
অক্ষি আৰম্ভিক সমস্ক স্বীকৃত না থলত প্ৰলোৰে কাৰ্যনতা স্বীকৃত কৰা হৈ,
চৰমসন্তু প্ৰলোবাদে অমুৰ্য ঘৃন্ধাবাদে প্ৰলোৰে কাৰ্যনতা ও অস্তিত্ব কৰা হৈ,
অচুক্তাবাদ অনুসাৰে হৃগতেৰ বৈচিত্ৰ্য, সুতি, আৰম্ভিক, অহেতু, উদ্দৃশ্যান্তী-
চৰ্তুল লক্ষণীভাৱে, ঘৃন্ধলাবে. সমূৰ্ণ আৰম্ভিক লাৰে পুৰুষেৰ মিলিত থুঁ
দৃগতেৰ উৎপতি ধাইছেৰে।